

Onderbouwing HDate

Een dating app voor hobbyisten die nieuwe hobbies willen zoeken.

Bij project TECH hebben we op meerdere momenten gekeken naar de ethiek die komt kijken bij het bouwen van een datingsite. De ethiek draait vooral om de privacy van de gebruikers, en de mogelijkheden die jij biedt om de data- en tijdskosten van de gebruiker te verantwoorden.

Op het moment dat het project begon hadden we nog nauwelijks inzichten in hoe andere bedrijven deze afweging van ethische verantwoording nemen. Maar naarmate de weken verstreken en de deadline van het project steeds dichterbij kwam hebben we veel inzichten gekregen van artikelen, talks en creatieve discussies over wat ethisch en onethisch is. Deze inzichten heb ik gebruikt om mijn uiteindelijke product, HDate, te krijgen waar het nu is.

HDate is een zogenoemde 'Tinder kloon'. Je liked en disliked andere gebruikers op het platform, en op het moment dat twee gebruikers elkaar leuk vinden heb je een match. Je kan dan berichtjes naar elkaar sturen en eventueel afspreken.

Tristan Harris had het in zijn talk over afleiding m.b.t. huidige technologieën vertelde over hoe anticipaties en kansspellen in applicaties mensen gehooked houden, en hoe je zo uren van iemands leven kan opslokken zonder dat diegene daar bewust voor kiest. Dit wilde ik expliciet voorkomen door een manier te vinden om mensen zo snel mogelijk buiten de applicatie contact te laten zoeken met zijn of haar matches. Ik heb de applicatie erg simpel gehouden. Je hebt alleen homescreen, je matches en je profiel. Het homescreen blijft een soort kansspel, omdat je mensen moet liken om erachter te komen of zij jou ook leuk vinden. Dit houdt het wel spannend, en laat mensen alleen wel terugkomen wanneer het niet lukt met een van hun matches.

Naast dat ik de tijd van de gebruiker zoveel mogelijk wil waarderen heb ik ook erg gekeken naar hoe de data footprint die de gebruiker achterlaat zo klein mogelijk gehouden kan worden. Toen ik de TED talk van Alessandro Acquisti in 2013 zag waarin hij verteld over het project waarbij ze namen kunnen plakken aan anonieme online gebruikers werd ik toch wel een beetje bang. Om deze openbaring heb ik informatie als locatie aan de gebruiker overgelaten. Zij vullen zelf de stad in waar ze zitten, zonder dat ik zelf bijhoudt waar ze precies zijn. Dit gaat mij ten eerste helemaal niks aan, en ten tweede kan deze informatie zo ook niet de handen van 3e partijen komen.

Dat het mij helemaal niks aan gaat is vrij logisch. Vooral met het sociaal politieke klimaat waar we ons op dit moment in bevinden. Facebook die de data van tientallen miljoenen gebruikers doorspeelt via een paar honderdduizend profielen die hebben ingelogd op een paar apps (The Guardian, 2018). Dit is natuurlijk maar een voorbeeld, maar het heeft me wel geleid tot de conclusie dat je niet kan inloggen via facebook op m'n app (tenzij testers dit wel wilden terugzien in de app). Dit ook met betrekking tot de administratie. Het enige wat een potentiële administrator zou kunnen doen is het accepteren van hobbies. De admin krijgt verder geen toegang tot gebruikersdata of andere privé informatie.

De tijd die de gebruiker besteedt moet zo minimaal mogelijk zijn. De anekdote die Sherry Turkle deelde in haar TED Talk in 2012 over verbindingen tussen mensen was voor mij doorslaggevend voor deze ontwerpkeuze. De anekdote ging over een interview met een jongen van 18 die SMS voor alles gebruikte. Hij wilde 'graag ooit, maar zeker niet vandaag, leren hoe je een gesprek moet voeren'. Dit verbaast mij heel erg, dat er mensen bestaan die zo in hun digitale wereld leven dat ze verder nauwelijks tot geen face-to-face contact hebben met mensen.

Wat mooi leidt tot mijn conclusie. Mijn app heeft als hoofddoel het verbinden van mensen op een intiem niveau. Dit doel wil ik bereiken door mensen op basis van hun verschil in hobbies te matchen. De bedoeling van het matching systeem is om de gebruikers te triggeren wat samen te ondernemen met die hobbies die ze uitoefenen, zodat ze elkaar zo beter leren kennen.

Bronnen

Harris, T., & TED. (2016, 14 juli). How better tech could protect us from distraction [Video]. Geraadpleegd op 10 april 2018, van https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=D55ctBYF3AY

Acquisti, A. (2013, juni). What will the future without secrets look like? [Video]. Geraadpleegd op 10 april 2018, van https://www.ted.com/talks/alessandro_acquisti_why_privacy_matters?language=nl

The Guardian. (2018, 20 maart). What is the Cambridge Analytica scandal? [Video]. Geraadpleegd op 10 april 2018, van <https://www.youtube.com/watch?v=Q91nvbJSmS4>

Turkle, S. (2012, februari). Connected, but alone? [Video]. Geraadpleegd op 10 april 2018, van https://www.ted.com/talks/sherry_turkle_alone_together?language=nl